

## מ"ת 6980/12/14 - מדינת ישראל נגד אוסיד כבהא, סעיד אבו זנט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 6980-12-14 מדינת ישראל נ' כבהא(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת דניאלה שריזלי  
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רונית דוד  
נגד  
1. אוסיד כבהא (עציר)  
2. סעיד אבו זנט משיב 2 ע"י עו"ד אורית חיון

### החלטה

#### בעניין המשיב 2

לפניי בקשת המשיב 2 לקבלת "חומר חקירה" לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חסד"פ**).

1. אלה העובדות הרלוונטיות לענייננו:

המשיב 2 הוא אחד משני נאשמים אשר עומדים לדין בעבירות בנשק (ת"פ 6904-12-14). בעובדות כתב האישום נאמר, כי מאז חודש יולי 2014 התגוררו שני הנאשמים (הם המשיבים שבכותרת) יחדיו בדירה ברח' דוד תדהר בתל-אביב (להלן: **הדירה**). בתאריך שאינו ידוע במדויק, בחודש אוקטובר 2014, רכש הנאשם 1 רובה מאולתר מדגם קארל גוסטב, וכן, מחסנית וכדורים (להלן: **הנשק**). בתאריך 18.11.14 סמוך לשעה 16.40, נעצר הנאשם 1 כשבתיק הגב שנשא נמצא הנשק.

2. לטענת המאשימה, ימים מספר עובר לתאריך 18.11.2014, החזיקו שני הנאשמים בדירתם את הנשק בארון בגדים בחדר השינה. ועוד נטען, כי כחודש עובר לתאריך האמור, החזיק הנאשם 2 את הנשק בכפר ברטעה והצטלם איתו. בנסיבות אלה, מייחס כתב האישום לנאשם 2 **החזקת נשק שלא כדין**, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירה נלווית. הנאשם 1 מואשם בהובלה ונשיאה של נשק.

3. הוגשה בקשה למעצרו של הנאשמים עד תום ההליכים. הנאשם 2 שוחרר בערבויות כספיות לחלופת מעצר במסגרת מעצר בית.

4. משפטם של שני הנאשמים אמור להיפתח בקרוב. בבקשה שהגישה ב"כ הנאשם 2, שיכונה להלן בהחלטה זו: **המבקש**, מתבקש בית המשפט להורות לפרקליטות (להלן בהחלטה זו: **המשיבה**) להמציא לידיה חומר חקירה שמנותב למספר ראשים:

\* **תיעוד חזותי של חקירות הנאשמים בשב"כ ובמשטרה, או, למצער, מסמך המסביר מי החליט שלא לתעד את החקירה ומדוע.**

ביחס לראש פרק זה נטען בדיון, כי בעבירות נשוא כתב האישום מחייב החוק תיעוד חזותי של החקירה ותמלולה. ההגנה לא קיבלה תיעוד כזה וגם לא מזכר המסביר מדוע לא תועדה החקירה באמצעים טכניים;

\* **מסמך או מסמכים הקשורים לחיפוש שנערך בדירת המבקש סמוך לאחר שנעצר הנאשם האחר, וכיצד נודעה כתובת הדירה;**

ביחס לראש פרק זה טענה ב"כ המבקש בדיון, כי להוציא מזכר שתאריכו 3-4 ימים לאחר מעצרו של נאשם 1, אין בחומר החקירה כל הסבר כיצד נודעה לחוקרים כתובת מגוריו של המבקש.

\* **מידע וחומר בעניינו של האב הפעיל בשירות השב"כ.**

5. בדיון שהתקיים בתאריך 15.4.15 ביקשה ב"כ המבקש לקבל לעיון חומר חקירה נוסף שלא נתבקש בבקשה בכתב. חומר זה קשור במעשה החזקת הנשק המיוחס למבקש. לטענת ב"כ המבקש, צילום המבקש בכפר ברטעה כשהוא מחזיק בנשק איננו יכול להיחשב, מבחינה משפטית, כ"החזקת נשק" כמשמעותו בחוק העונשין, מה גם, שמעולם, כך הבנתה, לא הגישה המאשימה כתב אישום בנסיבות דומות של צילום. על כן, כופר המבקש בעבירה המיוחסת לו, ובכוונתו להביא לביטול כתב האישום נגדו מטעמי הגנה מן הצדק, בשל אכיפה סלקטיבית.

6. כדי לבסס את הטענה בדבר אכיפה סלקטיבית, ביקשה ב"כ המבקש להורות למאשימה להמציא לידיה את המידע והמסמכים הבאים:

\* **את כל כתבי האישום שהוגשו כנגד אזרחי מדינת ישראל במשך שלוש השנים האחרונות שבהם הועמד לדין מי שהצטלם עם נשק והואשם בהחזקתו שלא כדין;**

\* **את כל התיקים שנסגרו בתקופה זו שעובדותיהם דומות לאלה שלפנינו, ואת החלטות הסגירה.**

7. לגישת ב"כ המבקש, מאחר שהמידע המבוקש נועד לקדם טענה של הגנה מן הצדק אשר עשויה להביא לזיכויו של המבקש [שהרי, כך הטענה, כל חייל מצטלם עם הנשק שלו ואיננו עומד לדין (!)], יש לסווג את המידע בדבר

התיקים המבוקשים כ"חומר חקירה", ולביסוס הטענה הפנתה ב"כ המבקש לע"ח (מחוזי ירושלים) 2993/08 נאוי  
נ' מדינת ישראל (9.12.2012), וכן, לעע"מ 2398/08 סגל נ' מדינת ישראל (19.6.2011).

8. ב"כ המשיבה, עו"ד דוד, ביקשה לדחות את הבקשה על כל חלקיה כשלטענתה, כל חומר החקירה הועבר  
להגנה, עד המסמך ועד הפרט האחרון. להלן התייחסות ב"כ המשיבה לארבעת הראשים בבקשה ל"חומר חקירה"  
(לא בהכרח בסדר שהוצג):

לעמדת ב"כ המשיבה, אפילו יש ממש בטענה בדבר פעילותו של אבי המבקש בשרות השב"כ, טענה שלא אושרה, הרי  
שמדובר בחומר רגיש וחסוי, ובכל מקרה, הוא אינו רלוונטי למעשה ולאישום שבו מואשם המבקש, כך, שאין מדובר  
בחומר חקירה.

בכל הנוגע לתיעוד החזותי והקולי של חקירות הנאשמים טענה ב"כ המשיבה, כי אין בנמצא תיעוד חזותי של החקירה  
שערך השב"כ, שכן, קיים בגין כך פטור חוקי (כמפורט בבג"ץ 9416/10). לטענת ב"כ המשיבה, הצהירה חזור והצהרה הן  
בפני ב"כ המבקש והן בפני המותב שדן בתיק הפלילי כי אין בידה תיעוד החקירה מעבר למה שנמסר, ועל כן, החזרה על  
הבקשה בפני מותב זה "לא תגרום לחומר שלא קיים לצוץ".

אשר למידע בדבר כתובת המגורים והחיפוש שנערך סמוך לאחר מעצרו של הנאשם 1, הפנתה ב"כ המשיבה למזכרו  
של ארז שמש שבו פרט החוקר מהן הבדיקות שערך לגבי מקום מגוריו של הנאשם, וכן, ציין את מועדן של הבדיקות.  
הוצהר כי שמו יצורף לרשימת עדי התביעה.

בכל הנוגע למידע ולמסמכים המבוקשים בדבר כתבי אישום שהגישה הפרקליטות כנגד אזרחי מדינת ישראל (במשך  
שלוש השנים האחרונות) שבהם הועמד לדין מי שהצטלם עם נשק והואשם בהחזקתו שלא כדין, והתיקים שנסגרו  
בתקופה זו שעובדותיהם דומות לאלה שלפנינו, לרבות, החלטות הסגירה, טענה ב"כ המשיבה, כי עמדת ב"כ המבקש  
נגועה בטעות משום שהיא מתעלמת ממכלול הנסיבות ומהעובדה שהפרקליטות לא ייחסה למבקש אישום נפרד של  
החזקת נשק בגין הצילום מחודש ספטמבר 2014. לעמדת הפרקליטות, אין אבחנה בין החזקתו של הנשק בארון בדירה  
לבין החזקתו בצילום דנן. הנשק הוא אותו נשק, ואין האישום מתייחס להחזקתו של הנשק בצילום כהחזקה נפרדת או  
עצמאית.

9. קודם שאכריע במחלוקת בין הצדדים, דומני שראוי להקדים מלים אחדות על המסגרת הנורמטיבית שמציב סעיף  
74 לחסד"פ, בגדרה ייבחן החומר המבוקש האם ניתן לסווגו כחומר חקירה, אם לאו. זאת, הגם שההכרעה ביחס  
למרבית חלקי הבקשה לא דורשת ניתוח משפטי מעמיק.

זכות העיון ב"חומר חקירה" הקבועה בסעיף 74, נועדה לאפשר לנאשם למצות את יכולתו להגיע לראיות ולמידע  
שעשויים להועיל להגנתו ולהבטיח לו משפט הוגן [בש"פ 1355/98 בן ארי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 1, בעמ' 4].  
המפתח או המבחן העיקרי לסיווג של חומר כ"חומר חקירה" הוא מידת הרלוונטיות שלו לאישום הפלילי. משמע: כל

חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעה הנפרשת במהלכו, גם אם הנגיעה היא עקיפה, הינו "חומר חקירה", בין שהוא תומך בגרסת התביעה, בין שהוא עומד, לכאורה, בסתירה לה, ובין שהוא ניטרלי לגבי השאלות השנויות במחלוקת [בש"פ 9322/99 מסארוה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 376; בג"צ 1885/91 צוברי נ' פרקליטות מחוז תל-אביב, פ"ד מה(3) 630, בעמ' 633-634; וכן, ע"פ 1152/91 סיקסיק ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(5), 8, בעמ' 19]. מאפיין נוסף, חשוב לא פחות, נעוץ בתשובה לשאלה האם מדובר בחומר שנאסף על-ידי הגוף החוקר במהלך החקירה והועבר לתביעה הכללית. לא אחת נפסק, כי בעצם העובדה שחומר מסוים אינו נמצא בידי התביעה יש משום אינדיקציה לכך שלמעשה אין מדובר בחומר חקירה במובנו של סעיף 74 לחסד"פ, וזאת, בהינתן החזקה כי רשויות התביעה נהגו בתום לב, במיומנות ובהגינות המקובלת, ואספו את מלוא החומר הרלוונטי הנדרש לצורך ניהול התיק (בש"פ 9322/99 בעניין מסארוה, בעמ' 381-382).

10. בהכירו בכך שהמציאות מזמנת מקרים קשים ליישום המבחנים, קבע בית המשפט העליון כי, בסופו של יום, צריכה הקביעה באם חומר מסוים הוא "חומר חקירה" אם לאו להיות מודרכת "על ידי כללי השכל הישר ועל ידי המגמה לאפשר לסנגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה..." [בג"צ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4), 124, בעמ' 129 ו-132], וכי לא כל ספקולציה מרחיקת לכת של הסנגור עשויה לשמש תשתית מספקת להגדרתו של חומר כ"חומר חקירה". תקווה ואמונה, או, הנחה שבידי התביעה נמצא חומר שעשוי להועיל להגנה, אין בהן די, ועוד נאמר בפסיקה שציטטתי: כי "אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של 'חומר חקירה' ראיות שהרלוונטיות שלהן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית..." [ראו גם: דברי כב' השופט א' ריבלין, בבש"פ 2632/00 פלוני נ' מדינת ישראל, תקדין עליון 2000(2), 1287].

11. לשון אחר: בית המשפט לא יאפשר "מסע דיג" מטעם ההגנה; הוא יענה לבקשה לעיון בחומר חקירה רק במידה שיצביע הטוען לזכות העיון על הרלוונטיות הקונקרטית של החומר המבוקש לשם הגנתו [ראו: בש"פ (מאוחדים) 4109/13, 4138/13 מדינת ישראל נ' פביאן דה פאס ואח' (7.7.13)]. ראויים לשינון דברים שאמר כב' השופט ג'ובראן בבש"פ 6717/12 מדינת ישראל נ' אהרון (18.12.12):

**"חשיבות החומר המבוקש להגנת הנאשם היא שאלה מרכזית שעל בית המשפט לשקול בדונו בחומר שאינו "חומר חקירה" במובהק. כפי שנקבע, בבחינת הרלוונטיות של החומר לאישום, אין בית המשפט צריך להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, ואל לו לתת יד ל'מסע דיג' שאין רואים את תכליתו המעשית. הביטוי שהשתרש בפסיקתנו מקדמת דנא כי 'אין חקר לתבונת סנגור...' הוא שובה לב אך גם תבונת סנגור נשענת בדרך כלל על נקודת אחיזה ממשית, ואינה בגדר מעשה קסמים... הגישה המרחיבה אינה חסרת גבולות. הרחבה יתרה עשויה בנסיבות מסוימות להרחיב את היריעה שלא לצורך, ובכך ... לא תתרום להגנת הנאשם".**

12. דברים ברוח זו נאמרו בבש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל (23.2.09):

**"יש צורך ביסוד של ממש להשערה של הנאשם כי החומר ישפיע על בירור האישום נגדו. יתרה מכך, ככל שהזיקה בין החומר הנדון לבין השאלות שבמחלוקת במשפט רחוקה יותר,**

והזיקה בין החומר לפוטנציאל ההגנה של הנאשם קטנה יותר, כך גובר המשקל הניתן לשיקולים אחרים כגון: הפגיעה שעלולה להיגרם לעדים, לקורבנות ולצדדים שלישיים. באיזון זה זכותו של הנאשם למשפט הוגן אמורה להכריע באיזון חזיתי מול השיקולים הנוגדים, אולם, כאשר האפשרות של הפגיעה בזכותו רחוקה - כך גובר משקלם של השיקולים הנגדיים".

13. בחנתי את ארבעת הראשים שמנתה ב"כ המבקש בבקשתה, באספקלריה של המסגרת הנורמטיבית שפרשתי, ולהלן הכרעתי.

(א) **אשר לתיעוד חזותי (צילום, הקלטה ותמליל) של חקירה הנאשמים** - הצהרת ב"כ המשיבה כי אין בחומר החקירה, ולמעשה, כי חקירה הנאשמים לא תועדה חזותית ולא תומללה, וכי יש לכך בסיס חוקי, אמורה לספק את ההגנה. השלכות שיש לכך, אם ישנן, על גרסת הנאשמים, על אופי חקירתם ועל הגנתם, תיבחנה בוודאי ע"י המותב שידון בתיק.

(ב) **לגבי המזכר שערך ארז שמש ביחס לחיפוש אשר נערך בדירת המבקש** - נראה שהוא מספק תשובה לתמיהה שהעלתה ב"כ המבקש, גם אם מועד כתיבתו מאוחר יותר. עם צירופו של שמש לרשימת עדי התביעה, ניתן יהיה לסנגורים לחקור אותו על המזכר שערך.

(ג) **אשר למידע בעניינו של האב הפעיל בשירות השב"כ** - מקובלים עליי דברי ב"כ המשיבה כי חומר כזה אינו בידיה, ואם אכן קיים, הרי שמדובר בחומר רגיש ומסווג, שגילוי עלול לפגוע במי שאינו קשור לתיק. יתרה מכך, ב"כ המבקש לא הצביעה על רלוונטיות קונקרטיית של החומר האמור להגנת המבקש מפני האישום בהחזקתו של הנשק.

(ד) במסגרת ראש הפרק הרביעי, שנוסף לבקשה לקבלת חומר חקירה רק במהלך הדיון, מתבקש בית המשפט, כאמור, להורות למשיבה להמציא מידע על תיקים ביחס לכל כתבי האישום שהוגשו כנגד אזרחי מדינת ישראל במשך שלוש השנים האחרונות שבהם הועמד לדין מי שהצטלם עם נשק והואשם בהחזקתו שלא כדין; את התיקים עצמם; וכן, מידע ביחס לכל התיקים שנסגרו בתקופה זו שעובדותיהם דומות לאלה שלפנינו, ואת החלטות הסגירה.

להבנתי, מכוונת הבקשה בראש וראשונה לקבלת מידע מתוך מאגרי המידע של המשטרה ו/או הפרקליטות העלאתה בהליך הפלילי במסגרת בקשה לקבלת חומר חקירה מעוררת סוגיה משפטית מורכבת בדבר יחסי הגומלין שבין המסלול המינהלי לבין זה הפלילי. והרי, אין ולא יכולה להיות מחלוקת על כך, שהמסגרת הנכונה לבחינת עתירה שעניינה קבלת מידע סטטיסטי מתוך מאגרי מידע של גוף ממשלתי היא חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, והדיון בעתירה אמור להתנהל בפני ביהמ"ש המוסמך, שהוא ביהמ"ש המינהלי.

14. למרות זאת, נמנעה ב"כ המבקש מלפנות בעתירה לערכאה המתאימה, וביצעה קיצור דרך כשפנתה, בסיוע

פסיקה שפרשנותה שגויה בעיניי, למסלול של סעיף 74 לחסד"פ, וביקשה לקבל פרטים ומידע אודות תיקים פלייליים מסוימים, כמו היה זה "חומר חקירה" שהעיון בו מותר למבקש.

15. מפאת העלאת הבקשה לראשונה במהלך הדיון, כך התרשמתי, נבצר בעד ב"כ המשיבה מלהתייחס לסוגיה המורכבת באורח הנדרש. נמנע בעדה מלהסתייע בפסיקה רלוונטית, וכזו מצויה למכביר. על כן, וכדי להימנע מדחייה, הסתפקה ב"כ המשיבה בהתייחסות לעובדות כתב אישום ולאישום עצמו המלמדים כי החזקת הנשק המיוחסת למבקש עקב הצילום עם הנשק מהווה מרכיב עובדתי אחד מתוך שורה של מרכיבים. טענת המשיבה היא, אפוא, כי היא אשר היא המידע הסטטיסטי המבוקש ביחס למקרים אחרים, הוא אינו רלוונטי ולא יועיל להגנת המבקש.

16. אני נוטה להסכים עם טענות ב"כ המשיבה. ואולם, לא אוכל שלא להתייחס לסוגיה המשפטית שמעוררת הבקשה בראש פרק זה, ובעיקר לא אוכל להתעלם מהעובדה שבפסיקת בית המשפט העליון קיימת התייחסות מפורשת לקושי האינהרנטי שבהפקת המידע המבוקש מהמאגרים הממשלתיים, והקושי הרב עוד יותר הטמון בפילוח המידע כפי שהתבקש, קושי שכרוך, ללא כל ספק, בהשקעת משאבים בלתי סבירה בעליל, שעה שהרציונל אשר בבסיס סעיף 74 לחסד"פ מעולם לא התכוון להטיל על כתפי המשיבה מטלה אשר דורשת השקעת משאבים כה בלתי סבירה.

אשר על כן, אני סבורה, כי באמצע את סעיף 74 לחסד"פ כמסלול הליכה לקבלת מידע ותיקים ביחס לנאשמים שהואשמו בהחזקת נשק על-ידי מי שהצטלמו עם הנשק (ואגב, מה לצילומי חיילי צה"ל עם נשקם האישי ולענייננו?), תיקים שנוהלו או נסגרו, הרחיבה ב"כ המבקש את משמעות המונח "חומר חקירה" הרחבה שמעבר למבחנים המשמשים אותנו באבחון של חומר כחומר חקירה, הרחיבה בלתי ראויה ובלתי אפשרית.

17. לגישתי, ראוי היה מטעמים של הגינות וקולגיאיות, לאפשר למשיבה לבחון את הבקשה החדשה לגופה, לבחון את השאלות המשפטיות שהיא מעוררת, ולאפשר להגיב עליה באורח ענייני, לרבות, ביחס להיקף המאמצים והמשאבים הכרוכים בהפקת החומר המבוקש.

18. לא מיותר להוסיף, כי בנסיבות המיוחדות של כתב האישום והעובדות המיוחסות למבקש (הנאשם 2), לא שוכנעתי מדוע וכיצד יסייעו המידע והתיקים המבוקשים להגנתו מפני האישום בהחזקת הנשק, לבד מהכוונה לפרוש את המידע האמור בבית המשפט במסגרת טענה של "הגנה מן הצדק". והרי ידוע הוא, כי כל תיק הוא תלוי עובדות ונתונים קונקרטיים שעיקרם מהות המעשה ומיהות העושה, וממילא לא ניתן, ללא עיון בתיק הספציפי, לדעת מה היו שיקולי התביעה הכללית כשהחליטה להעמיד לדין או לסגור את התיק.

בל יישכח, כי שיקולי התביעה ממילא חסויים, ולא ייחשבו "חומר חקירה" גם ביחס לנאשם באותו התיק. ללמדנו, כי הבקשה לקבלת המידע והתיקים לא יועילו למבקש לתמיכת הטענה כי הפרקליטות נקטה נגדה באכיפה בררנית. מכאן, שגם רלוונטיות אין כאן.

19. לא בכדי הבאתי מדברי כב' השופט ג'ובראן בבש"פ 6717/12. אכן, אין חקר לתבונת סגור, אלא שמסתבר כי אין חקר גם לדמיונו. המציאות מורה, כי בקשות לקבלת מידע סטטיסטי ממאגרי המשטרה או הפרקליטות ביחס להגשת כתבי אישום בעבירות כאלה ואחרות, תחת הכותרת של "חומר חקירה" הפכו נוהג מתפשט. הבקשות נסמכות כולן על הערת אגב בעע"מ 2398/08 בענין סגל, וללא כל הצדקה. בודאי נהיר לב"כ המבקש כי בקשה לקבלת "חומר חקירה" אמורה וצריכה להישען על נקודת אחיזה ממשית, ולא על דמיון מופלג. הדברים עולים בברור מהחלטת כב' השופט ע' מודריק בע"ח 4875-10-12 **זקן נ' מדינת ישראל** (3.6.13), לפיה, ממילא אין הנימוקים שבבסיס החלטתו של גורם מוסמך לסגור תיק חקירה, להימנע מהגשת כתב אישום, או, להגישו בגדר "חומר חקירה" שבכוחו לתרום לביורר האישום הנדון במשפט. מוסכם עם כב' השופט מודריק כי במסגרת זכותו של נאשם לטעון להגנתו קיומה של אכיפה בררנית פסולה במסגרת טענות ההתגוננות במשפטו, רשאי הוא לקבל מידע אודות הסיבות שבעטין החליטו הגורמים הרלוונטיים בפרקליטות המדינה מה שהחליטו, ועם זאת, הדרך הנכונה לקבל מידע בדבר תיקים אחרים דומים איננה באמצעות סעיף 74.

20. הערה לסיים:

הסתמכות ההגנה (בערר זה כבאחרים) על האמור בעע"מ 2398/08 בענין סגל אינה משנה את התמונה, ולו בשל העובדה שההליך בענין סגל התנהל במסלול המנהלי, לפי חוק חופש המידע. המתעמק בפסק הדין יעלה בנקל, כי הדין בענין סגל התמקד כל כולו בשאלת פרשנותו של חוק חופש המידע, ובעיקר בשאלה מהי "**הקצאת משאבים בלתי סבירה**", כאשר הנחת היסוד הייתה שעל-פי חוק חופש המידע זכאי כל אזרח ישראלי או תושב (סעיף 1 לחוק), לרבות נאשם בפלילים, לקבל מידע. כל שאמרה השופטת נאור בענין יחסי הגומלין בין קבלת המידע לפי חוק חופש המידע לבין העיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 הוא שבכל אחד מהמסלולים עשויים להיות יתרונות אחרים מבחינתו של הנאשם.

ומכל מקום, השאלה האם מידע ממאגרי מידע ממשלתיים מהווה חומר חקירה לפי סעיף 74, רק משום שהוא עתיד לשמש בסיס לטענת הגנה בדבר אכיפה בררנית, נשארה בצריך עיון ולא הוכרעה (ראו: פסקה 53).

דברי כב' השופט גרוניס (כתוארו אז) לפיהם אין צידוק לעכב את ההליך הפלילי עד שטיפול הכרעה בהליך לפי חוק חופש המידע נאמרו אגב אורחא בלבד, תוך שהציע לקבוע כללים לענין היקף הגילוי.

מי שקורא לתוך דברי השופטים בענין סגל קביעה המכניסה "מידע סטטיסטי" לגדרו של "חומר חקירה" איננו אלא טועה. טוב לתקן טעות זו שעה אחת קודם.

הערר על כל חלקיו נדחה.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים בתיק.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ה, 21 אפריל 2015, בהעדר  
הצדדים.